

med den Lømfældighed og den Hensynsfuldhed, som det er muligt at vise overfor Publikum, for at de ikke skal virke alt for generende og irriterende.

Endelig bestemmes det, at der skal betales for Brevkortkartoner, som Tilfældet hidtil har været for Konvolutternes Vedkommende.

Det var egentlig Meningen, at Loven skulde træde i Kraft den 1. Februar; nu er det foreslaaet, at dens Ikrafttræden udskydes til 1. Marts, og endvidere, at Forhøjelserne for Avisers og Ugebladets Vedkommende først træder i Kraft til 1. Juli, idet man ikke har ment med saa kort Varsel at kunne gaa til disse Forhøjelser. Det er for øvrigt oplyst overfor Folketingsudvalget, at ikke mindst Ugebladene har deres Kontrakter f. Eks. for Papir udløbende til det Tidspunkt; der vil derfor være nogen Udsigt til, at de kan indvinde i alt Fald en Del af de forøgede Udgifter ved Beparelser til den Tid.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Jeg vil udtale Haabet om, at man ikke her i Tinget vil beskære de Indtægter, som Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe, fordi det er en Nødvendighed for os at naa frem til, at vore Institutioner kan bære sig. For indeværende Aars Vedkommende vil Postvæsenet antagelig give et Underskud paa ca. 15 Mill. Kr. Det gaar ikke an at beskære de forøgede Indtægter, som det her er tilsigtet at skaffe til Veje, hvis Indtægterne i Forbindelse med de Beparelser, som Administrationen tilsigter at gennemføre i alt væsentlig i Overensstemmelse med Postkommissionens Forslag, skal give tilstrækkeligt til at dække dette Deficit.

Stensballe: Efter den udførlige Omtale, den højtærede Minister har givet Lovforslagets Enkeltheder, skal jeg fatte mig i Korthed. Det foreliggende Lovforslag er et Led i de betydelige Bestræbelser, som den højtærede Minister udviser for at skaffe den nødvendige Balance paa Postvæsenets Budget, og naar vi nu hører, at der for dette Aar vil blive Tale om en Underbalance paa ca. 15 Mill. Kr., maa det jo erkendes, at dette er et meget vanskeligt Hverv, selv om der ogsaa af Postsparekommissionen er

foreslaaet væsentlige Beparelser, og disse kan ventes gennemført. Jeg vil derfor gerne give fuld Tilslutning til den højtærede Minister i, at dette Forslags finansielle Virkning ikke maa svækkes her i Tinget. Stillet overfor Nødvendigheden af at skabe Balance paa Postvæsenets Budget, og da det forekommer mig, at de foreslaaede Portoforhøjelser er saadanne, at man tør antage, at Forsendelsernes Antal ikke som Følge af dem vil aftage, skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting i den foreliggende Skikkelse, saaledes som det er vedtaget i det andet høje Ting, hvilende paa Postsparekommissionens Indstilling, dog med de Nedsættelser, der er foretagne i det høje Folketing. Det er imidlertid blevet meddelt mig, at der fra aare Partiers Side ønskes Udvalg nedsat angaaende Lovforslaget. Jeg skal derfor tillade mig efter Lovforslagets Overgang til anden Behandling at stille Forslag om Nedsættelse af Udvalg, men jeg vil dog tilføje, at da der med Lovforslaget kun tilsigtes Portoforhøjelser af midlertidig Karakter, idet der skal foretages en Revision af Postloven i 1921—22, og da man fra alle Sider maa vise Resignation, for at vi kan opnaa den fornødne Bedring i den økonomiske Situation, den fornødne Balance, saa haaber jeg, at Udvalgsbehandlingen maa blive kortvarig.

Steincke: Der er en ikke ringe Forskel paa det Forslag til en ændret Postlov, som den højtærede Minister fremsatte i Folketinget den 29. Oktober i Fjor, og det Forslag, vi nu har faaet oversendt til Behandling fra Folketinget, og som allerede oplyst er det den Betænkning, som i Mellemtiden er fremkommet fra Postspareudvalget, der har foranlediget Forslagets ændrede Udseende. I Oktober Maaned mente Ministeren at kunne gaa til Forhøjelser til et Beløb af 7 Mill. Kr.; Postspareudvalget har skærpet Appetitten, og dette regner med en Forbedring af Postvæsenets Status paa 13 Mill. Kr. Det er jo imidlertid ikke Postsparekommissionens Betænkning i al Almindelighed, der foreligger til Behandling i Dag, og det vilde vistnok overhovedet være urimeligt overfor Folketingets og den højtærede Ministers Stilling til Lovforslaget nu at begynde paa en mere principiel